Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 145 JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 31, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 31-го ЛИПНЯ 1997 р. Ч. 145 РІК CIV.

Л. Кучма закликає В. Пустовойтенка не повторювати помилок попередників

Київ(Р. Р.). — Тут у четвер, 24-го липня, на засіданні Кабінету Міністрів Президент України Леонід Кучма зауважив, що новий склад Уряду не повинен повторити помилок попереднього Кабінету Міністрів на чолі з Павлом Лазаренком.

Новопризначеного прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка Президент застеріг від „безпідставного оптимізму", до якого вдавався його попередник, і який у кінцевому рахунку „знижував авторитет Уряду". Зокрема з вуст П. Лазаренка неодноразово звучали обіцянки щодо погашення заборгованости, які не виконувалися.

На нараді йшлося про те, що досі не забезпечено економічного зростання, хоча помилковим, на думку Президента, „був не курс на пріоритетність макроекономічної стабілізації, як дехто вважає, а нерозуміння складного механізму економічного зростання". За словами Л. Кучми, попередній Уряд „не зміг опанувати необхідних важелів економічного зростання" і змарнував багато часу. Борги бюджетній сфері, а також із заробітків і пенсій досягли загальної суми 7.4 блн. грн. та борг Уряду перед Національним Банком України на сьогодні становить 1.5 блн. грн. В результаті цього напруження в державі зросло до крайньої межі.

Після наради В. Пустовойтенко в інтерв'ю для Телевізійної служби новин (ТСН) сказав, що новий склад Кабінету Міністрів має бути зформований до початку праці сесії Верховної Ради, тобто, до 28-го серпня. Формуватиметься Уряд „лише на професійній основі і тільки після того, як буде затверджено структуру Кабінету Міністрів". Передусім передбачається посилити економічний блок в Уряді, поліпшити керівництво державним сектором економіки, зосередити більше уваги на виробництві та соціальному забезпеченні громадян.

„Я зрозумів, що працював не в Кабінеті Міністрів, а в координаційному центрі, який займався торгівлею газом та іншим", — зазначив В. Пустовойтенко. Тепер він вирішив створити Уряд, „який працював би на державу і людей, які в ній живуть".

Зареєстровано Республіканську Християнську Партію

Київ(Р. Р.). — Тут у п'ятницю, 25-го липня, в Міністерстві Юстиції України зареєстровано Республіканську Християнську Партію (РХП), яка налічує 6,500 членів та ще 1,000 — у лавах молодечої організації „Республіканська Християнська Молодь". Як відомо, ця партія виникла після розколу Української Республіканської Партії, приблизно половина членів якої, на чолі з Левком Лук'яненком і Богданом Ярошинським, зайняла крайнє праве становище, а інша половина залишилася вірна право-центристському, поміркованому курсові, якого УРП дотримувалася під керівництвом Михайла Гориня. Тепер ця частина створила РХП, яку очолив колишній політв'язень Микола Поровський.

М. Поровський зазначив, що партія виступає проти продовження уповноважень нинішньої Верховної Ради. Крім того, РХП рішуче засуджує спробу ревізувати Конституцію, оскільки це може у майбутньому стати приводом та виправданням для нових порушень Конституції з боку влади.

Депутати Верховної Ради України від РХП, за словами М. Поровського, відстоюватимуть мажоритарну виборчу систему, однак, за умов висунення кандидатів віддаватимуть перевагу кандидатам від партій. РХП активно співпрацюватиме з Християнсько-Демократичною Партією України, очолюваною Володимиром Стретовичем, яка увійшла до виборчого об'єднання „Вперед, Україно!"

„Громада" хоче стати партією впливу

Київ(Р. Р.). — В понеділок, 28-го липня відбулася пресова конференція керівництва партії „Громада" з участю депутатів Верховної ради України Юлії Тимошенко і Олександра Єльяшкевича під назвою „Річниця Конституції незалежної України — альтернативні підсумки".

Голова партії Олександер Турчанінов повідомив, що „Громада" має намір стати „партією впливу". З огляду на те, що „існуючий в Україні режим не змінив своєї совєтської серцевини", „Громада" вирішила перейти до відвертих політичних заходів і стати масовою. Партійну програму буде затверджено на з'їзді у вересні, а основними завданнями партії є „створення фракції в парламенті, а в майбутньому — формування широкого депутатського об'єднання з представників різних політичних сил".

Ю. Тимошенко і О. Єльяшкевич повідомили, що вони вступили до партії „Громада" і „випрацьовують тактику дій, сприємливу для всіх конструктивних сил" з метою здобути переважну більшість у майбутньому парламенті. За словами Ю. Тимошенко, програма партії базується на двох основних принципах: розвиток національного капіталу і національного інтелекту. В галузі економіки партія планує проведення великої приватизації, формування в Україні поняття власности, здійснення соціальних перетворень, пенсійної реформи, шляхом введення в обіг спеціальних вартісних паперів та створення такої податкової системи, яка дозволяла б нормально працювати. Проєкти цих перетворень партія запропонує на розгляд парламенту, в тому числі й програму виходу з енергетичної кризи, наприклад, тендерним шляхом.

На запитання, хто фінансує „Громаду", Ю. Ти-

(Закінчення на стор. 3)

Львівщина постраждала від повені

Київ(Р. Р.). — Українське телебачення повідомило, що безперервна злива 26–27-го липня привела до рекордового підвищення рівня води в ріках Львівської области. Зокрема, в гірських притоках Дністра рівень води підвищився на три-чотири метри, а в Бистриці й Тисмениці — на 5 метрів. Це привело до затоплення майже 10 відсотків посівної площі Львівщини.

У неділю дощ припинився, але вода збігає в Дністер і епіцентр повені переміщується з Львівщини на Івано-Франківщину та Тернопільщину.

Тим часом на Львівщині вода накоїла багато лиха. Затоплено понад 500 гектарів угідь, немає електрики, знесено 10 мостів, вийшли з ладу підприємства, затоплено 1,700 будівель в 50 населених пунктах Старосамбірського, Самбірського, Дрогобицького, Миколаївського і Жидачівського районів. У Старому Самборі не працює водопровід і каналізація, біля станції „Дубляни" підмито близько 300 метрів залізничної лінії. Рух транспорту тимчасово зупинено як на залізниці, так і на автомобільних шляхах.

До рятівних та відбудовних робіт включено так звану залізну дивізію з Яворова, дивізію Національної Гвардії України, бригаду громадянської оборони з Дрогобича, інженерну бригаду із Самбора та інші з'єднання. Тимчасово евакуовано близько 800 людей. Чернівецька область України досі не може зліквідувати наслідки повені, що сталася після злив 5–7-го липня.

Синоптики повідомляють, що цьогорічна повінь в Европі є найбільшою в цьому столітті. Як відомо, трохи раніше цього місяця від повені загинуло понад 100 людей у Чехії й Польщі. У Німеччині виникла велика загроза виходу з берегів ріки Одри, яка може залити 17 німецьких сіл. Там з небезпечних дільниць тимчасово виселено 5,000 людей.

Прем'єр обіцяє покінчити із заборгованістю у платнях

Київ. — Новий прем'єр Валерій Пустовойтенко пішов по слідах свого попередника Павла Лазаренка, пообіцявши 28-го липня виплатити людям заборговані платні впродовж наступних чотирьох місяців, повідомили агентство Ройтерс.

Виступаючи на спільній пресконференції з прем'єром Бельгії Жаном Люком Дегане, який відвідував Україну, В. Пустовойтенко сказав, що головним питанням у поборенні кризи є виплата платень і пенсій. За його словами, Уряд підготував спеціальну резолюцію щодо цього, а Президент видав указ, який зобов'язує виплатити всі борги до 1-го грудня.

Згідно з офіційною статистикою, заборгованість у платнях, пенсіях і студентських стипендіях сягнула 6.7 блн. гривень або 3.6 блн. дол. Аналітики підрахували, що від невиплати терплять 12 млн. людей — майже кожен третій українець працездатного віку. Заборгованість викликає спорадичні страйки і демонстрації деяких робітників. Нещодавно великі протести організували шахтарі.

Намагаючись прискорити реформи, Президент Леонід Кучма здійснив 25-го липня зміни в Уряді. Наступна тура змін мала відбутися 29-го липня, згідно з В. Пустовойтенком.

Попередній прем'єр Лазаренко, який зрезигнував в атмосфері звинувачень у корупції, обіцяв виплатити заборговані платні до вересня минулого року. Головою Уряду він був призначений в травні того самого року.

Переговори в Мінську припинено

Мінськ, Білорусь. — Друга тура переговорів між представниками розпущеної в минулому році антидемократом-президентом Верховної ради Білорусі 13-го скликання і президентською адміністрацією, при посередництві Европейського союзу, закінчилася невдачею.

Стало відомо, що дальша доля переговорів вирішуватиметься під час зустрічі президента Білорусі Алєксандра Лукашенка з офіційним представником керівництва Европейського союзу.

Головна мета діялогу полягала у випрацюванні пропозицій, здійснення яких могло б привести до вдосконалення конституційного устрою країни. Незгоди сторін виникли з приводу того, який саме документ брати за основу — Конституцію 1994 року, чи теперішню, яку президент нав'язав народові, повертаючи республіку до старих совєтських порядків і підпорядкованости Москві. Депутати Верховної Ради наполягають на першому варіянті, президентська адміністрація — на другому.

Під час другої тури переговорів планувалося остаточно узгодити процедуру дальших взаємних консультацій, але цього також не вдалося зробити.

ХОЧУТЬ ПОРУШИТИ СПРАВУ ПРОТИ ОРГАНІЗАТОРІВ ШТУЧНОГО ГОЛОДУ

Івано-Франківське (Р. Р.). — Депутати Івано-Франківської Обласної Ради підтримали пропозицію свого колеги Яреми Петрива звернутися до прокурора области з клопотанням про порушення карної справи „за організацію і проведення комуністичними силами у 1947 році штучного голоду в селах Городенківського і Снятинського районів области". Депутати вже зібрали офіційні підтвердження із 43 сіл та списки 578 осіб, які померли від голоду навесні 1947 року.

Щораз частіше підносяться в громаді голоси щодо прослідження причин штучних голодів в Україні в часи совєтського панування. Але урядові кола не реагують на вимоги громадян.

В Україні вже появилося кілька наукових праць про Великий голод 1932–33 років, накручено фільм, який показано на крайовому телебаченні, але досі ще нікого не покликано до відповідальности.

Вченим вдалося прочитати кумранські сувої

Єрусалим, Ізраїль. — В ізраїльській столиці відбувається міжнародна наукова конференція, в якій беруть участь майже 500 делегатів з 25 країн світу. Її присвячено цікавому ювілеєві: рівно 50 років тому в печерах поблизу Мертвого моря було знайдено перший сувій з невідомими науці літерами.

Виступаючи на конференції, каліфорнійський вчений Стівен Пфан повідомив, що йому вдалося відгадати шифр, яким користувалася таємнича жидівська релігійна секта єссеїв, яка діяла в Палестині дві тисячі літ тому. Саме її сувої зберігалися в печерах біля Мертвого моря.

Проф. С. Пфан розповів, що потаємні тексти єссеїв містять у собі вирахунки місячних циклів, духовні настанови, громадські правила і опис деяких релігійних обрядів. До секти єссеїв належали тільки чоловіки, які дали обітницю безшлюбности. Вони називали себе „синами світла", а вдавалися до складних шифрів, щоб приховати сутність свого вчення від „синів темряви".

50 років тому палестинські діти-пастухи знайшли ті загадкові сувої.

(Закінчення на стор. 3)

Н. Сіганук змінив свою думку

Пекін. — Король Камбоджі Нородом Сіганук, який вже довший час перебуває в Китаї на лікуванні, несподівано змінив свою попередню думку і категорично виступив проти того, щоб замість його сина принца Ранаріддга на пост першого прем'єр-міністра країни було призначено теперішнього міністра закордонних справ Унга Говта.

Король Сіганук остеріг, що не затвердить У. Говта на цьому пості, навіть якщо його кандидатуру підтримає парламент Камбоджі.

Н. Сіганук сказав, що не має наміру підтримувати якусь одну сторону у політичному протисто-янні, однак вважає, що його син має право зберегти за собою пост першого прем'єр-міністра до того часу, поки не зрезигнує законним шляхом.

На початку липня Ранаріддга силою було позбавлено влади, яку повністю захопив у свої руки Гун Сен, партнер Ранаріддга в межах правлячої коаліції. Г. Сен звинувачував Ранаріддга у підпільних зв'язках з терористичною організацією „червоних хмерів".

Дотепер король Сіганук стверджував, що заради миру та спокою в країні він не заперечує проти здійснених там політичних змін і готовий пожертвувати інтересами сина, який втік до Франції.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

З'ЯВИВСЯ ТРАНСПОРТ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. — Тут на лінії маршрутного таксі вийшли сім 14-місних автомобілів „Пежо" приватної фірми „Ференц". Після їх виходу ціни на таксопослугу знизилися з 50 до 30 коп. від особи за проїзд у маршрутній таксівці. Незабаром на вулиці міста мають вийти ще 30 турецьких „Пежо", які працюватимуть за французькою ліцензією, сказав начальник транспортового управління міста Микола Шкіра.

ВИМАГАЮТЬ РЕЗИГНАЦІЇ ПОСАДНИКА

КАЛУШ. — У Калуші на Івано-Франківщині 23-го липня депутати Міської Ради розпочали голодування, вимагаючи резигнації посадника міста разом з членами його адміністрації. Про це повідомив в оприлюдненій заяві головний координатор Галицько-подільського християнського націоналістичного блоку „Державність", депутат Обласної Ради Борис Голодюк. Як сказано в заяві, вони протестують проти „антиукраїнського свавілля можновладців", зростання безробіття, затримки зарплатні та інших зловживань.

ПОЧИНАЮТЬ КАМПАНІЮ ЗА ДЕРЖАВНИЙ СТАТУС РОСІЙСЬКОЇ МОВИ

ХАРКІВ. — Тут відбулася конференція, присвячена розвиткові мов в Україні. У ній взяли участь такі партії як Громадянський Конгрес України, Міжрегіональний Блок Реформ, Партія Слов'янської Єдности, Комуністична і Соціялістична партії та кілька російських громад. Учасники конференції скритикували нову редакцію закону України про мови, підготовану Радою з питань мовної політики при Президенті. Цей проєкт, на їх думку, порушує права людини, тому ГКУ пропонує „альтернативний проєкт, який базується на европейській хартії регіональних мов і менщин". На конференції ухвалено звернення до Президента України Леоніда Кучми і голови Верховної Ради Олександра Мороза з вимогою ухвалити саме цей проєкт, у якому, між іншим, передбачено надання російській мові статусу державної.

СМЕРТЬ НЕСУТЬ ПАВУКИ

МИКОЛАЇВ. — В Україні померло кілька людей, яких вкусили павуки каракурти і тарантули. На Миколаївщині не вдалося врятувати чоловіка, якого вкусив каракурт. Покосивши сіно, чоловік прийшов додому, ліг відпочити і заснув, а коли прокинувся, то побачив на руці павука, який уже встиг його смертельно отруїти. Лежить в реанімації і жінка, яку також павук вкусив, коли вона жала траву. Швидка допомога привезла до лікарні ще п'ять осіб у важкому стані. Місцеві люди розповідають, що ці отруйні павуки тут зустрічалися і раніше, і після укусу такого павука ще раніше померла дівчинка. Така ж ситуація і на Херсонщині, де розплодилися каракурти і тарантули. Там від укусу павука вже помер 33-річний тракторист, інших 11-ох людей вдалося врятувати. Особливо отруйними є незаплідненні самиці. Коли вони кусають, людину врятувати важко, особливо, якщо до лікарів звернулися з запізненням. Дощі позаливали нори павуків і вони заполонили Миколаївський, Жовтневий та Очаківський райони на Миколаївщині та кілька районів на Херсонщині. Лікарі радять укус павука припекти і везти потерпілого до лікарні.

ПРИЗНАЧЕНО ПЕРШОГО АСИСТЕНТА ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА

КИЇВ. — Прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко 24-го липня своїм першим асистентом призначив Андрія Деркача. Указом Президента Л. Кучми 18-го липня Миколу Круглого звільнено з посту міністра транспорту і призначено його на пост голови Миколаївської обласної державної адміністрації.

НАЙСЕРЙОЗНІШИМ СУПЕРНИКОМ У ВИБОРАХ О. МОРОЗ НАЗВАВ НДП

КИЇВ. — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз назвав „неприпустимим використанням для побудови політичної структури, якою є Народно-Демократична Партія, адміністративно-управлінського апарату державної влади". На його думку, саме НДП буде найсильнішим суперником у майбутніх виборах для всіх політичних сил, „оскільки у неї — влада". Найсерйознішим суперником Леоніда Кучми у президентських виборах голова парламенту вважає новопризначеного прем'єра-міністра Валерія Пустовойтенка, який також є представником НДП. За словами О. Мороза, Віталій Масол, Євген Марчук і Павло Лазаренко зрезигнували з посту прем'єр-міністра не тому, що не змогли співпрацювати з парламентом, а навпаки: „Як тільки налагоджувалася співпраця Верховної Ради і Уряду, прем'єр резигнував".

НДП ГОТОВА ВІДПОВІДАТИ ЗА ДІЯЛЬНІСТЬ УРЯДУ

КИЇВ. — Заступник голови Народно-Демократичної Партії Володимир Філенко сказав, що партія готова взяти на себе відповідальність за здійснення в Україні економічних реформ. Однак він зазначив, що не може нічого сказати про конкретні персональні зміни в Уряді. На його думку, потребує обговорення в керівництві партії заява Пустовойтенка про готовість припинити своє членство в НДП, якщо цього вимагатиме парламент. Адже Конституція України не забороняє прем'єрові бути партійним, зазначив В. Філенко.

У СВІТІ

АЛЬЖИРСЬКІ СПЕЦІЯЛЬНІ служби захопили в полон або навіть вбили керівника Озброєної ісламської групи Антара Зуабрі. Операція, в ході якої було знищено майже сто боєвиків, була проведена в провінції Тіпаза на заході Альжиру. Нагадаємо, що Озброєна ісламська група бореться за скинення альжирського уряду, використовуючи при цьому терористичні методи. Протягом останніх п'яти років від рук боєвиків у країні загинули майже 60,000 осіб, переважну більшість яких склало цивільне населення та чужинці.

АСВАНСЬКА ГРЕБЛЯ на Нілі може викликати кліматичні зміни, які приведуть до нового світового оледеніння. За інформацією "Франс Пресс", до такого висновку прийшли вчені. Вони стверджують, що з впровадженням греблі в дію у 1968 році суттєво зменшилося потрапляння в Середземне море прісної води. В результаті вода в ньому стає все солонішою і тяжчою. Через те різко збільшилася кількість "зайвої" води, що потрапляє з Середземного моря до Атлантійського океану. Вона рухається на північ і змінює теплу течію Гольфштром до півночі. В результаті збільшується кількість снігу в Арктиці, і як наслідок, поширення снігового покриву все далі на південь. Для виходу зі становища, що складається, вчені пропонують спорудити бар'єр впоперек Гібральтарської протоки для відвернення потрапляння "зайвої" води в Атлантійський океан.

В АМЕРИЦІ

ЧЛЕНИ АДМІНІСТРАЦІЇ Президента Билла Клінтона своїми черговими річними звітами про власне фінансове становище дали журналістам пречудову інформацію для роздумів. Виявляється, що й тепер, як і за першої каденції президента-демократа Б. Клінтона, майже половина членів Уряду — мільйонери. Найбагатшими є секретар Департаменту фінансів Роберт Рубін і керівник персоналу Білого Дому Ерскін Бавелс. Маєтки Р. Рубіна становлять понад 57 млн. дол., а Е. Бавелса — понад 60 млн. дол. Активи директора бюджетного бюра Френкліна Рейнса за останній рік зросли з 12.8 до 35 млн. дол.. Перевищують мільйон долярів родинні активи секретаря Державного департаменту Меделин Олбрайт, секретаря Департаменту внутрішніх справ Бруса Беббіта, торговельної представниці ЗСА Чарлін Баршафскі, секретаря Департаменту житлово-міського будівництва Ендрю Квомо, секретаря Департаменту сільського господарства Дена Глікмана, секретаря Департаменту освіти Ричарда Райлі, керівника Ради економічних дорадників Джанет Еллен та інших. Тим часом середня вартість маєтків типової американської родини становить лише 56,000 дол. Якщо середнє значення експерти підносять до 200,000 дол., то це тому, що деякі родини в країні є фантастично багаті.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486.
UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Урядова математика

Від перестановки доданків сума не змінюється. Правило це відоме кожному школяреві, а Президентові України — випускникові Дніпропетровського університету, кандидатові технічних наук і професорові — поготів. Однак життя — не математика і закони цієї точної, але разом з тим сухої науки, мабуть, не завжди діють у людському суспільстві.

Перемістивши міністрів в Уряді з одного посту на інший і перейменувавши міністерства, Президент заявив, що таким чином має намір покращити ефективність Уряду і прискорити економічні реформи, які загрузли в корупції. Леонід Кучма або прийшов до висновку, що в житті вищезгадане правило дає протилежний результат, або ж засвоїв нове правило, з більшою кількістю операцій і не тільки математичних.

Якщо поглянути на формування нового Уряду в Україні крізь призму першого правила, то чогось нового від діяльности Кабінету Міністрів очікувати не доводиться. Міністри на нових постах не відмовляться від старих методів праці, а це значить, що Уряд в цілому продовжуватиме працювати неефективно. Вважати так змушує і те, що на свої старі пости повернулися колишні міністер агропромислового комплексу Юрій Карасик, міністер електроенерґетики Олексій Шеберстов і міністер вугільної промисловости Станіслав Янко. Три міністерства, які вони очолили, є ключовими у здійсненні економічних реформ. Крім того, новий прем'єр Валерій Пустовойтенко має славу безініціятивного виконавця, без свіжих і новаторських ідей. Отже заява Л. Кучми про бажання прискорити реформи з допомогою цього Уряду є, м'яко кажучи, занадто оптимістичною.

Президент, мабуть, сам це добре знає. Однак він змушений дотримуватися правил політичної гри, щоб не послабити свого становища і виграти на наступних виборах у 1999 році. Зміни, які по суті нічого не міняють, розраховані на „випускання пари" з громадян, але найбільше — на заспокоєння кланово-мафіозної номенклатури, яка в дійсності керує державою. Просто перед виборами Президентові не вигідно наживати собі зайвих ворогів, які при бажанні могли б йому легко помститися, наприклад, не давши фондів або висунувши конкурента.

Дехто з аналітиків вважає, що „реформування" Уряду є кроком до створення „дружини" з підготови до виборів. В. Пустовойтенко, як відомо, вів у 1994 році передвиборчу кампанію Л. Кучми. Крім того, він належить до пропрезидентської Народно-Демократичної Партії, яка здобула славу „партії влади". Вона, до речі, дуже домагалася резиґнації попереднього прем'єра, звинувачуючи його в корупції.

Про те, що урядові зміни є політичною грою, свідчить і припинення критики з боку Л. Кучми на адресу Кабінету Міністрів відразу після резиґнації Павла Лазаренка. Проте яким би прем'єр сильним і впливовим не був, за працю окремих міністерств відповідають все таки їхні керівники. Замість того, щоб їх позбутися, їм дали іншу урядову працю. Л. Кучма, отже, був незадоволений не працею Кабінету Міністрів, а діяльністю П. Лазаренка, який, поводячись занадто необережно з „комерцією", кинув тінь на самого Президента. Цього року, як відомо, в західній пресі з'явилося багато статтей про корупцію в Україні, що загрожувало припиненню фінансової допомоги з боку Заходу.

Щоб надати поштовху економічним реформам, треба спочатку по-справжньому реформувати Уряд, починаючи з низу. Найбільший опір перетворенням чинять дрібні чиновники, багато з яких займають свої пости від 50-их років. Совєтський спосіб мислення, психологічна вірність колишній системі просто не дозволяють їм поводитися інакше. Президент, можливо, ще не відчуває за собою достатньо сили здійснити цю реформу або вичікує на слушний час — десь після перемоги на виборах, коли не буде що втрачати. Тим часом український народ продовжує терпіти.

Однак надія на краще все таки є. В. Пустовойтенко, не зважаючи на свою слухняність і безініціятивність, висловив намір провести зміни в Кабінеті Міністрів із „середини". Прем'єр сказав також, що „мені потрібно створити Кабінет Міністрів, який би перш за все працював на державу і на тих людей, які живуть в нашій державі". Правда, було це до указів Президента про формування нового Уряду і його слова, виглядає, так і залишилися порожніми. Проте в народі кажуть: слово — не горобець, випустиш — не впіймаєш. Може хтось з урядовців запам'ятав ці слова і старатиметься їх втілити.

Д-р Анатолій Прикарпатський*

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА ЗСА ТА МВФ В УКРАЇНІ

Є добре відомим фактом, що в часи Совєтського Союзу економіка України була зінтеґрована в єдину систему зв'язків колгоспно-індустріяльного комплексу СССР, при чому ступінь її зінтеґрованости був найвищим серед решти 13 совєтських республік (без Російської Федерації) через її економічну потужність та значний кваліфікований людський потенціял. В певному сенсі СССР, як політично-економічна структура, в дійсності не міг би існувати взагалі без присутности в ньому України. Після розпаду СССР в 1991 році український економічний потенціял, будучи майже на 70 відсотків заінтеґрованим на Російську Федерацію, а особливо на військово-промислові об'єкти СССР, залишившся в практично прямій залежності від економічної системи новоствореної Російської Федерації. Цим фактом скористались ліві та крайньо ліві сили „червоного" промислового директорату України (Леонід Кучма є їхнім представником, президентська кампанія якого, як відомо, була спонзорована російськими політично-фінансовими джерелами), які, маючи доступ до апарату управління економікою, загальмували реформування та розвиток національного товарно-виробничого бизнесу, водночас зберігши за собою право контролі над гірничо-видобувною, маталюрґійною та залишками стратегічно-військової промисловостями України, що мали попит в Російській Федерації, де мілітаристські тенденції (наприклад, Чечня, Грузія, Азербайджан) набули в уряді високого рівня і тим самим підтримували функціонування такої неефективної економіки в останні роки. Але в загальному поступі економіка України різко впала донизу, особливо в галузях виробництва товарів широкого вжитку, що понизило рівень життя народу до катастрофічних розмірів, а його зайнятість в середньому до 40 відсотків від загального числа працездатного населення. Водночас, у зв'язку з тим, що ринок товарів широкого вжитку (саме ті, які забезпечують життєдіяльність населення) повністю перейшов в руки мафійно-комерційного капіталу, українська економіка перейшла у цій важливій сфері в т. зв. тіньову зону, перевищивши, за останніми підрахунками незалежних експертів, понад 60 відсотків загального торговельного обігу в державі.

Стаґнація

В результаті українська економіка із повністю загальмованою великою промисловою приватизацією увійшла в стан глибокої депресії та стаґнації, що триває досі, будучи майже цілком під контролею „червоного" директорату сходу України та торговельно-урядової мафії, діяльність яких породили гіпер-корупцію.

Так як фактично 99 відсотків всіх інвестиційних капіталів, наданих Україні Міжнародним валютним фондом (МВФ) та Урядом ЗСА, були і є далі під контролею згаданих вище „кланів", то ефективність їх використання звелась до розподілу цих фондів поміж своїми довіреними членами та подальшим відмиванням грошей з метою привласнення та вкладення на іменні конта в европейських банках. На економіку України залишалась маленька сума, яка не могла і не може вплинути на її поступ. В якомусь сенсі, міжнародні інвестиції, не допомігши зовсім економіці України, посприяли лише значному збагаченню купки її управлінсько-директорського клану та торговельно-мафійних структур. В цей же час, через нестійку систему законодавчих актів у галузі бизнесу, фінансів та міжнародного інвестменту, закордонний інвестиційний капітал, який міг би дійсно вплинути на конверсію та переорієнтацію української економіки на шлях до зростання, через відсутність гарантій долі свого бизнесу в Україні почав оминати Україну як країну несприятливого капіталовкладення — явище „де факто".

Внутрішні чинники

В середовищі сучасної української економіки, не зважаючи на її гіперкорумпованість та здеформованість щодо сфери дійсних потреб народу України, зросла незначна, але здорова частина молодого українського бизнесу, яка поважає принципи західньої демократії, ринкової економіки та цивілізованого підприємництва. Володіючи, на жаль, незначним обіговим капіталом, вона на сьогодні не має значного числа своїх представників в урядових та фінансових колах України, що не дає їй можливости вагомо впливати на процес економічних реформ і, зокрема, користати суттєво із фінансової допомоги Україні від ЗСА та МВФ. Парадоксальна ситуація — міжнародна валютна допомога Україні, яка потрібна їй як повітря, в дійсності перетворюється в отруйний чад, задушуючи здорову частину українського бизнесу, наставленого твердо на незалежність та процвітання своєї батьківщини.

То ж де бачиться вихід? Відповідь є непроста, але, безумовно, вона існує. Частина розв'язки цієї проблеми міститься в недавньому інтерв'ю віцепрем'єр-міністра України 37-річного І. Тигіпка, який має коротку, але ефективну програму боротьби із застоєм та корупцією в українській економіці, рекомендуючи здійснити її „зверху" шоковими радикальними указами про ліквідацію ліцензійних та реґулятивно-адміністративних привілеїв, наданих Верховною Радою у розпорядження скорумпованому апаратові українського Уряду.

Але це лише один, хоч і важливий, бік шокових реформ, через які пройшли такі країни, як Польща, Чехія, Мадярщина та Словенія, і які потрібно буде провести найближчим часом в Україні. Основне ж — це ефективна стимуляція здорового українського бизнесу, спрямованого на задоволення потреб народу України та на прискорення конверсійної політики в українській економіці, яка породила б мільйони нових робочих місць для безробітного населення України. Останні два пункти, очевидно, корінним чином залежать від міжнародної допомоги, наданої Україні ЗСА та МВФ. Але що треба зробити, щоб фонди, надані Україні, пішли за призначенням?

Децентралізація

Світовий досвід має апробовані ефективні шляхи вирішення цієї проблеми. Один з них — це шлях децентралізації фондів міжнародної допомоги в межах України, як свого часу було зроблено при реформуванні економіки півдня Китаю: надавати фінансову допомогу не централізовано скорумпованому Урядові України, а спрямовувати її в певні реґіони, що мають спеціяльний статус „вільних економічних зон" (ВЕЗ). Проєкти створення таких зон в Україні є розроблені і існують вже біля трьох років, будучи предметом обговорення Верховною Радою України. Серед них є проєкти ВЕЗ Закарпаття, Львівсько-Волинського та Одеського реґіонів, Кримської берегової зони тощо. Але, на жаль, ті проєкти не затвердила Верховна Рада на рівні закону України, маючи багато опонентів серед „лівого" крила депутатського корпусу та „червоного" мафійного директорату в Уряді України. Це пов'язано з тими спеціяльними інвестиційними законами та відповідними їм пільгами, що надаються західньому інвестиційному капіталові в межах ВЕЗ, а також майже повній незалежності економічної діяльности від центральної влади, зокрема від апарату Кабінету Міністрів України, а також пов'язано з тим, що „ліве" крило опонентів добре розуміє, що ВЕЗ поставили б відносно швидко на ноги здорову, національно-орієнтовану частину українського бизнесу, яка перейняла б на себе значну частину західньої допомоги, що раніше привласнювалась мафійно-„червоною" клікою України. Таким чином, якщо Уряд ЗСА і МВФ

(Закінчення на стор. 3)

* Науковець-математик зі Львова, тепер в ЗСА.

Любов Коленська

ЗОЇ — У ЇЇ ТВОРЧИЙ АЛЬБОМ

III

А тепер про саму збірку „Кучерявий дим". Вірш „Цигарки кучерявий дим і спогади, яких вже не вловити" зображує Зоїну тугу за далеким спогадом, невловимим спогадом, який можна побачити „крізь цигарки кучерявий дим" — як оману, як привид... Поетеса намагається виполоти геть цей спогад із своєї душі, намагається втихомирити своє серце: „Забудь! Залиш! Чи ж не потрапиш ти нарешті вже нічого не бажати?" В іншому вірші Зоя описує полум'яну осінню красу гантерських лісів, нанизуючи в рядки і філософський роздум, коли стверджує: „Горять ліси... Як жаль, що лиш ліси Перед зимою вміють ще горіти". Ще й інший вірш присвячує поетеса гантерським лісам, де вона сумує: „Дивлюсь на осінь цю немріяно-розкішну, стираючи непрошену сльозу. І робиться мені до болю смішно, яку сатиру звідси повезу". Ці рядки написані в отой момент, коли їй незабаром треба було розпрощатись із друзями своїми.

А от Зоїн твір, у якому оптимістичні нотки: „Я ж обличчя підставлю під зливу, Дощ по віях моїх потече, А я буду сміятись щасливо". І докидає: „Може, може мені ще вдасться Мою долю також зловити?" І ще один вірш, сповнений бажання усе перемогти. Його назва — „Проліски": „Я думала, якщо стеблу малому Бог силу дав зимовий лід пробити — чи ж можу я тоді стогнати з утоми Й не борсатись! І не хотіти жити?" А ось такий простенький, чудовий вірш „Пригадуєш?": „Там квіток було ціле море. Ти б міг оберемки зібрати, Ти дав мені тільки одну І з нею ввесь світ..."

У самому кінці книжки, крім особистої лірики із притаманним поетесі філософським підкладом, є ще кілька віршів громадського характеру, властивого для її сатиричних віршів. Є ще кілька рядків поезій, присвячених Блаженнішому Йосипові Сліпому, Вячеславові Чорноволові, Валентинові Морозові, Едвардові Козакові, Василеві Барці, де віддзеркалені сучасні події. Не можна не згадати вірша „Душа українська". У ньому відбитка переживань українських скитальців у ЗСА, їхні труднощі, їхні намагання здобути кусок хліба чи освіту, їхні здібності. Закінчує Зоя цей вірш так: „Ех бідна душе українська? Багата Скарбами вічнини, невмирущими! Не може те чужина приспати Ні срібняками, ні хлібами насущними!"

Читаєш Зоїні вірші і не надивуєшся, бо в кожному вірші інша думка, цікава, пов'язана із тодішнім сучасним життям, із її переживаннями у зустрічах із громадою, з друзями, з природою. У них і біль, і щира усмішка, і бажання знайти людину, що вміє жити для добра інших, для свого народу. Краса Зоїної поезії — у її безпосередній формі вислову, у бажанні зловити у пригорщі тепло і усмішку, і радість, і дружбу. Така й була Зоїна вдача — правдива і нелукава, як і уся творчість. І навіть коли вона глузувала із хиб своїх земляків — вона і плакала разом з ними, і сміялась, і тріюмфувала в хвилинах перемоги.

Письменниця Уляна Любович, яка дружила із Зоєю Когут, у передмові до збірки поезій „Кучерявий дим", між іншим, пише таке: „Перед від'їздом Зої Когут до Австралії, я почула в нюйоркській радіовій програмі не тільки її сатиричні, але й інтимно-ліричні і релігійні вірші. Коли приходила пора прощатися з новими друзями, її вірші ставали сумнішими, і вони були зав'язком нового циклю творів, що увійшли до цієї збірки, де, крім сатири, є вірші, які висловлюють велику різноманітність спостережливости, настроїв і світовідчування поетки. Тут і особиста лірика, і радість, віра в нього, любов, сумнів, смуток, надія". А в ще іншому місці У. Любович пише: „Їй притаманні вийняткова ліричність, м'яке відношення до людей і толерантність. На літературних вечорах Зоя Когут незвичайно легко нав'язує контакт з публікою, а теж особисто із окремими людьми, з якими приходиться їй знайомитись".

Щоб до останніх уже деталів вирізьбити Зоїний профіль, закінчу вийнятком із її поезії — „Колискова":

„Тихо бродить сон по місті
Крізь осіннє листя
І кидає мов намисто,
В вікна сни барвисті.
Заглядає у щілини,
Витира сльозину.
Спи, мій сину!
Спи і ти, єдиний!..
Я за поли сон впіймаю,
Викуп зажадаю,
Щоб приніс хоч клаптик раю
Тим, кого кохаю".

Саме в рядках цього вірша, начебто в чистому, кришталевому плесі заозір'я — відбитка гуманної Зоїної духовости.

Мейплвуд, 10-го червня 1997 р.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Чи відповідь колись прийде?

Ще 29-го березня ц.р. Крайова Управа Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА в ЗСА, за підписами голови Євгена Шипайла і секретаря Ярослава Закаляка, вислала листа до амбасадора України в ЗСА д-ра Юрія Щербака у Вашінґтоні з проханням про піддержку та інтервенцію у справі наклепницького і незгідного з історичною правдою окреслення зформування і дій Дивізії „Галичина" — 1-ої УД УНА, що знайшлося на 27-ій сторінці підручника для допризовників в 10-11-их клясах усіх середніх шкіл в Україні, де викладається коротко історія українського війська. В інформації про Дивізію „Галичина" дослівно написано: „Деякі українці (до 13 тисяч чоловік) пішли на контакти з німцями в боротьбі проти сталінізму і стали солдатами добровільної дивізії СС 'Галичина'. Командирами в ній були німецькі офіцери. Вона чинила терор і проти українського народу".

У листі до амбасадора ми висловили своє обурення і запротестували проти такого очорнювання доброго імені колишніх вояків Дивізії „Галичина", подаючи ряд фактів з історії 1-ої Дивізії УНА.

Вкінці ми просили амбасадора Ю. Щербака, як речника українського Уряду, прослідити цю справу, а зокрема, щоб Міністерство Освіти України, за печаткою якого цей підручник появився, виготовило відповідні спростування і перевидало підручник, діставши правдиві дані.

Крайова Управа в ЗСА виявила свою готовість зложити 1,000 дол. на покриття коштів, які міністерство мало б.

Однак на нашого листа ми не отримали ніякої відповіді. Тому Є. Шипайло телефонічно зв'язався 28-го травня з амбасадою і говорив з відпоручником амбасадора О. Ващенком, який заявив, що він не є обізнаний зі змістом листа. На його руку вислано негайно копію листа з 29-го березня. Із-за дальшого браку відповіді, 6-го червня голова Крайової Управи ще раз зв'язується з амбасадою. Цим разом з ним говорить Василь Зоря, що займається цією справою. В. Зоря пояснює, що тому, що бюджет не є ще затверджений Верховною Радою, Міністерство Освіти не може розглядати прохання Крайової Управи Братства. Обіцяє зв'язатися з міністерством, щоб дістати дані, скільки коштувала б зміна в підручнику і розсилка, та обіцяє дати телефонічно відповідь.

Від того часу знову минуло більше, як місяць, і ніякої відповіді немає та ніякої обіцянки не дотримано.

Нам насувається питання: чому так важливу справу відсувається без відповіді? Чому амбасадор і його співробітники не стануть на сторожі історичної правди? Чи це робиться зумисне і з розмислом?

Уважаємо, отже, за потрібне поінформувати про це через ваш почитний щоденник загал української спільноти.

За Крайову Управу Братства 1 УД УНА в ЗСА:

Євген Шипайло,
голова

Ярослав Закаляк,
секретар

Линви і мова

Це відгук на замітку Юрія Р. Рибака „Ґренляндія" у „Свободі" з 20-го червня ц.р.

Журнал „Тайм", називаючи п'ять найкращих художніх творів, що вийшли в Америці 1993 року, на перше місце поставив „Сміллине відчуття снігу" данського письменника Петера Геґа ("Smilla's Sense of Snow" by Peter Hoeg)

Книжка відразу стала бестселлером у Данії та набула міжнародного розголосу. Англійський переклад з'явився у межах року по її появі, так як і переклади на дванадцять інших мов. Твір написаний майстерно. Вже з перших сторінок читач потрапляє у дивовижний, майже нереальний світ: затяжний морок полярних ночей, тумани, морози і сніги, сніги. Трудно навіть уявити, про що може оповісти, здавалося б, незаймана біла пелена, як по ній можна „відчитати" не тільки найтонші нюанси погоди, але й настрій людини, що лишила на ній свої сліди.

Героїня твору Смілла успадкувала від матері-ескімоски рідкісний хист орієнтації у білій пустелі, зірке око і здатність безпомилково „читати" сніги та кригу. Як зауважив один з критиків (Aaron Elkins), такої цікавої героїні не було в літературі багато років.

Початок дії розгортається в Копенгаґені, куди Сміллин батько-данець забрав дівчину з Ґренляндії по смерти її матері і де вона здобула вищу освіту. Твір побудовано як уповільнений детектив, але в його основі — взаємостосунки Ґренляндії й Данії. Наведу уривок роздумів героїні в перекладі з англійської:

„1981 року на острові Діско я брала участь в дослідах над впливом морського туману на линви, вживані при переході через льодовець як запобіжні лінії. Ми просто розвісили їх на шнурах і повернулися за три місяці. Линви виглядали надійними. Потмянілими, але надійними. Виробники подавали 9000 фунтів як силу на розрив. А виявилося, що ми могли розсотати їх пучками. Під впливом ворожого оточення линви звітрилися.

Ваша мова нищиться подібним чином.

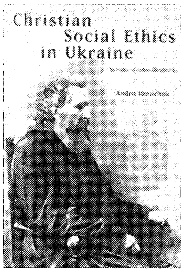
Коли ми після сільської школи опинилися в школі в Каанаку, то вчителі там не тямили й слова по-ґренляндському і не виявляли жодного наміру ту мову вчити. Вони пояснили нам, що відмінникам навчання забезпечений в'їзний квиток до Данії, науковий ступень і можливість назавжди покинути злиденну Арктику. Золоту драбину на верхів'я відкриє нам данська мова. Тоді саме закладався підмурівок для політики шестидесятих років, в результаті якої Ґренляндія стала офіційно називатися „найпівнічнішою територією Данії", а ескімоси „північними данцями", що — як висловився прем'єр-міністер — „зрівнювались у правах з іншими данцями".

Так закладають підвалини. Потім ти приїздиш у Данію, і минає шість місяців, і тобі здається, що ти ніколи не забудеш рідної мови. Це ж бо мова, якою ти думаєш, якою пам'ятаєш минуле. Потому спіткаєш на вулиці ґренляндця. Обміняєшся кількома фразами. І раптом виявиш, що забув звичайнісіньке слово. Промине ще півроку. Знайома запросить тебе до Ґренляндського дому у провулку Лов. Отоді тебе

(Закінчення на стор. 3)

Книжка про працю А. Шептицького

У першій половині XX століття християнство в Европі зустріло на шляху свого розвитку надзвичайно складний комплекс суспільних, економічних і політичних питань, які ставили під загрозу основні істини християнської віри. Реагуючи на виникнення соціялізму, боротьбу за політичне самовизначення і загрозу для Церкви з боку двох тоталітарних режимів — совєтського комунізму і німецького фашизму, провідні европейські теологи-інтелектуалісти намагалися передумати суспільне вчення Євангелії, щоб пропагувати специфічно християнське розуміння ідеалів справедливости, свободи і демократії.



Андрей Шептицький (1865—1944), провідник Української Католицької Церкви в Галичині продовж майже 50 років, був не тільки видатним церковно-служителем і культурним і громадським діячем, але також блискучим письменником і філософом. Намагаючися знайти противагу для суспільних і політичних проблем вірних Української Католицької Церкви, А. Шептицький застосовував основні принципи християнської суспільної етики для визначення таких понять, як патріотизм, міжнаціональні стосунки, взаємини Церков з державою, ідеал церковної єдности, совєтський комунізм, націоналізм, релігійна свобода, ідеологічний атеїзм і нацизм.

Як у душпастирських листах, що описували християнське життя за допомогою етичних роздумів про суспільну і політичну дійсність, так в особистих зустрічах з такими відомими людьми, як імператор Франц Йосиф, Папа Пій X, Хрущов, Гітлер і Сталін, Шептицький пропагував ідеал людського життя, спертий на практичну мудрість східнього і західнього християнства.

Книжка Андрія Кравчука — це перша вичерпна наукова праця про складну тему філософії і діяльности Митрополита Шептицького. Ця новаторська аналіза християнського морального вчення в східньоевропейському контексті відкриває нові перспективи в нашому розумінні Церков, які пережили десятиліття совєтського переслідування. Відсторонюючися від міту Шептицького, автор присвячує особливу увагу фактам, зібраним внаслідок сумлінних дослідів широкого діяпазону джерельних матеріялів, включно з матеріялами нововідкритих архівів в Україні. Ця праця — цікава переоцінка спадщини Митрополита Шептицького, що залишила неповторний слід в історії християнської суспільної думки XX століття.

Д-р Андрій Кравчук є співпрацівником Канадського Інституту Українських Студій та Інституту ім. А. Шептицького. Він редактор багатотомного архівного проєкту під заголовком „Митрополит Андрей Шептицький: життя і творчість". Перший том цієї серії „Церква і церковна єдність" був виданий у Львові у 1995 році. Д-р Кравчук також редагував низку українських перекладів богословських підручників, які вживаються в Україні, і видав ряд статтей на тему східньохристиянської етики й історії Церкви.

Співвидавці книжки: Інститут Східньо-Християнських Наук ім. Митрополита Андрея Шептицького і Видавництво оо. Василіян. Ціна книжки — 49.95 дол. плюс 5 дол за пересилку.

Замовлення слід слати на адресу: CIUS Press, 352 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, Alberta, T6G 2E8 Canada.

Українці провели фестиваль в Юніон

Передовсім для української молоді Етнічний фестиваль української євангельської церкви в Юніон, Н. Дж., став прикладом виконання завіту Христа: „Щоб ми єдине були". Організатори подбали, щоб свято стало багатоцональним. Воно відбулося 19-го липня.

Барвисті кіоски з написами „Европа", „Північна Америка", „Південна Америка" чекали на аматорів народної кухні. В одному подавали східньоевропейські страви — вареники, голубці, маківники; в сусідніх — страви народів обох частин Америки. Тут господарювала Єлисавата Карач з помічницями Діяною Сірчук, Розітою Ільчук, Маргаритою Мельник, Сузанною Нікітчук, іншими молодими жінками й дівчатами. Віктор Оксенюк, Видаль Зінчук та Степан Мельник обертали над жаром велику раму барбікю, бо португальські курчата з квасолею і гострою приправою смакували багатьом гостям. В окремих кіосках пропонували напої та солодощі.

Керівником музичної програми був дириґент церковного хору Роберт Поліщук. На згадку про свято люди купували подарунки — Ніна Ходневич і Естер Гречни пропонували гостям українську вишивку і посуд, аргентинські жіночі прикраси, різні вироби з побуту багатьох народів.

Найбільше тішилися діти. На подвір'ї церкви їх зустрічали веселі кловни, у яких вирядилися Рут Ходневич і Еріка Хомик. Вони жартували, фотографувалися з дітьми, розмальовували їм личка. Діти поспішали до дитячого театру, який провадила Анна Добек з артистами, інших вабила спортова гра, з якої можна було вийти мокрісіньким від води... Бурхливу радість викликала поява автомобіля з морозивом.

На святі прозвучали Боже слово й церковні піснеспіви. Пастор Павло Ходневич виголосив проповідь. Бож наставляв апостол Павло: „Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі, щоб ви збагатилися



У ляльковому театрі.

надією, силою Духа Святого!"

Та не хлібом єдиним живе людина, тому в імпровізованому амфітеатрі впродовж усього суботнього дня звучав безперервний концерт. Українські пісні співав Ерік Люблінський з Канади, еспанські Габі Авена, португальську музику і співи подарував гурт „Свич".

Любов, радість, мир і надію принесло людям це свято, українська евангельська церква вперше проводила таку багатонаціональну імпрезу і вона виявилася вдалою.

Левко Хмельковський

„Громада..."

(Закінчення зі стор. 1)

мошенко відповіла: „Всі, хто поділяє її ідеї". Виділить гроші і очолювана нею корпорація „Єдині Енергетичні Системи України". Офіційним виданням партії стане газета „Київська Старовина".

О. Єльяшкевич нагадав, що „Громада" входить до виборчого бльоку „Вперед, Україно!" і, можливо, стане ініціятором процедури оскарження Президента України Леоніда Кучми, який, відмовившись підписати закон про місцеві державні адміністрації, блькує адміністративну реформу. На думку Єльяшкевича, ініційоване депутатами внесення ряду поправок до Конституції не є „конституційним переворотом", а лише уточненням не зовсім досконалого основного закону. Натомість „конституційним переворотом" Єльяшкевич назвав пропозицію Президента продовжити уповноваження Верховної Ради. На його думку, вибори повинні відбутися у березні 1998 року навіть за старим виборчим законом, хоча „Громада" і депутатська група „Реформи" стоять за необхідність змішаної виборчої системи.

Партію „Громада" зареєстровано 22-го березня 1994 року, а її програмними засадами було проголошено легальну економіку, чесну політику і християнську мораль.

Голова партії О. Турчанінов походить з Дніпропетровського і в 1993–94 роках був радником прем'єр-міністра з економічних питань. Найбільше представництво „Громада" має в Києві, Дніпропетровській, Донецькій, Одеській, Львівській і Тернопільській областях.

Вченим...

(Закінчення зі стор. 1)

Невдовзі вчені зробили висновок, що манускрипти написано у перші роки нашої ери. Їх назвали кумранськими — за назвою однієї з громад секти. З 800 розрізнених документів, знайдених у печерах, тільки 10 було зашифровано. Проф. С. Пфан сказав, що він розгадав два з трьох шифрів, якими користувалися ессеї.

Інвестиційна...

(Закінчення зі стор. 2)

будуть надавати фінансову допомогу Україні при умові її децентралізації при помочі ВЕЗ із стабільним міжнародним законодавчим статусом щодо західніх інвестицій, це, з одного боку, стимулюватиме прийняття Верховною Радою України закону про ВЕЗ в регіонах України, а з другого боку — ЗСА та МВФ матимуть змогу встановити пряму контролю за ефективністю використання наданої фінансової допомоги в межах ВЕЗ. То ж очевидно, що успіх економічного поступу України, підпертого знизу діяльністю ВЕЗ та західного капіталу в них, а зверху — радикальними ліквідаційними указами щодо привілеїв апарату Кабінету Міністрів України, проголошених віцепрем'єром І. Тигіпком, буде в основному забезпечений.

ПЕНТАҐОН почав сплачувати грошеві компенсації в сумі до 50,000 дол. колишнім в'єтнамським командос, які виконували бойові завдання за лінією фронту під час війни у В'єтнамі. Хоч війна закінчилася ще в 1977 році, Конгрес тільки в червні цього року прийняв рішення виділити на ці цілі приблизно 20 млн. дол. Тепер Департамент оборони має намір швидко вивчити кожну справу і повернути борг. З розвідувальною метою на територію комуністичного Північного В'єтнаму тоді проникло до 500 американських командос, які діяли у підпорядкуванні Сі-Ай-Ей і Об'єднаного військового командування. Операція не мала успіху, чимало вояків загинуло, а решта потрапили до в'єтнамських тюрем на довгі роки. Дотепер залишилося в живих майже 150 командос. Кожен з них дістане від Пентагону по 40,000 дол. і в додатку — по 2,000 дол. за кожний проведений в тюрмі рік понад 20-річне ув'язнення. Компенсацію за вбитих одержать їхні родини.

Линви...

(Закінчення зі стор. 2)

й осяйне, що твоя ґренляндська звітрилася, як ті линви.

Перегодом, повернувшися назад, я намагалася вивчити мову наново. Як і з цілою купою інших речей, мені це ані вдалося, ані не вдалося. Я знаю матірну мову на рівні шістнадцяти-сімнадцятилітнього.

До того ж у Ґренляндії не одна мова. Їх аж три".

Оксана Соловей

Ст. Пол, Мінн.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого улюбленого МУЖА, ТАТА й ДІДА

СВ. П.

МИРОНА СІТНИЦЬКОГО

буде відслужена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в церкві св. Юра, Н. Й.
16-го серпня 1997 р. о год. 8:00 ранку

Складаємо щиру подяку приятелям і знайомим за участь у похоронних відправах, за молитви, співчуття, за чудові квіти та за щедрі пожертви на добродійні цілі в пам'ять покійного.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

РОМАНА БОРКОВСЬКОГО

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у середу 6-го серпня 1997 р. у церквах:

св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.;
св. Духа в Гамільтоні, Канада;
в соборі св. Юра у Львові, Україна;
в церкві св. Параскевії в Плугові, Україна.

Рідних, приятелів і знайомих просимо згадати покійного у своїх молитвах.

Дружина МАРІЯ з родиною

Т. Петриненко про футбол, спорт і патріотизм

Мистець, співак і композитор Петро Петриненко, відомий нам у ЗСА з його виступів з концертами, також на Союзівці. Минулого місяця кореспондент „Спортивної Газети" в Києві Віталій Тарасенко відбув з ним обширне інтерв'ю, окремі вислови з якого будуть цікаві для наших читачів. (О. Т.)

А започаткував В. Тарасенко такими роздумами.

— У нашому повсякденному житті доволі часто вживаються такі вислови: „патріот", „патріотизм", „українська нація", „наша земля", та, на жаль, ми дуже рідко вдумуємось у трансцедентне значення цих слів. За будь-якими висловлюваннями стоять конкретні люди. Їх поведінка та вчинки впливають на широкий загал населення. Хоча в нашій державі 37 млн. українців, але чи знайдемо ми серед такої кількости різнохарактерних людей одного або двох, може, десять чи сотню мислячих особистостей з власним, притаманним тільки їм світобаченням нашої покищо занедбаної дійсности?

Мій співрозмовник — відданий патріот України, композитор, поет, співак, народний артист, великий шанувальник футболу, змагун збірної дружини сценічних зірок „А" кляси.

— Тарасе, дозвольте процитувати уривок з вашої, я б сказав, епохальної пісні „Україна":

Тебе не можна не любити,
Мені не можна не цвісти,
Лиш доти варто в світі
жити,
Поки живеш і квітнеш ти!

— Що для вас Україна?

— Я справді багато розмірковую над Україною, нашою дійсністю і саме під час таких роздумів ці рядки самі виринають. Може я занадто патосно скажу, але ця фраза щось на зразок архімедової „евріки". В цих чотирьох рядках для мене сказано все: і те, що я думаю про минуле, і те, що бачу нині і якою уявляється мені Україна в майбутньому.

— Футбол залишився у вашій пам'яті надовго. Уже в зрілому віці ви вирішили повернутися до футболу, стали виступати в дружині зірок сцени „А" кляси.

— Це для мене спроба, випробування. Я довгий час взагалі не грав у футбол: втрачена кваліфікація, навички, а виступати слабо я не звик. У футболі я ніколи не хапав зірок, яле якусь тяму, хоча б елементарну, маю. „А" кляса уже почала реґулярні тренування. У нас хлопці покищо грають по дворовому, а мене завжди тягнуло до професійної гри... Відбути номер чи на сцені, чи на футбольному полі я б не хотів. Якщо вже грати, то щоб поважали і за те, що співаємо і за те, що у футбол граємо.

— Тарасе, ви футбольний вболівальник зі стажем. Що ви відчуваєте після гри улюбленої дружини? Творчі люди вразливі, емоційні...

— Скільки себе пам'ятаю, завжди моєю улюбленою дружиною було тільки київське „Динамо", особливо під час його гучних перемог 1975 та 1986 років. Ми з хлопцями ходили майже на всі ігри і вболівали по-справжньому: галасували, волали, обіймалися, цілувалися. А от на другий день після футболу навіть розмовляти не могли... Я завжди кажу, що все, що роблять для нашої держави мистецтво, футбол і, взагалі, спорт, це є прояви того, що виводить Україну на світову арену, коли про неї починають говорити як про самоцінну, самодостатню державу, рівну серед рівних. Політики цьому сприяють мало, а от, наприклад, футбол, такі самобутні дружини, як „Динамо", „Шахтар", „Дніпро" і в першу чергу збірна України, підносять престиж держави на недосяжну височину. Можна згадати совєтські часи, коли всі знали київське „Динамо", а через нього Україну. І з цим не могли нічого поробити ніякі компартійні ідеологи. В нашій пам'яті залишились міжнародні ігри „Динамо", але стосунки з московським „Спартаком", на мій погляд, були більш вартісними і переходили межі звичайної гри.

— Напевно, все таки залишилось якесь підсвідоме суперництво між Україною та Росією...

— ...Нас обмежували в усьому. Ми фактично не могли виявляти себе як нація. І люди, які збиралися на 100-тисячному стадіоні, самі не розуміли чому справа. Але генетично вони відчували задоволення, йшов якийсь спротив комуністичному гнобленню. І хай суперництво відбувалося на футбольному полі, чи на трибунах довкола нього, але це було... Ми ніколи до росіян не ставилися вороже, однак є рахунки, за якими треба платити.

— Великий французький письменник Оноре де Бальзак якось зізнався: „У певному віці найбільшою коханкою для чоловіка є його країна".

— Якщо говориться про сорок років, то це бажання мене не залишало ніколи. Починаючи зі свідомого віку, в мене завжди була деяка амбіція зробити щось для себе і водночас принести користь Україні. Так сталося в моєму житті, я певний час змушений був працювати в Росії, мої пісні не могли тут виконуватися. Звісно, я не був якимось дисидентом, але завжди мав власну точку зору. Я знав, що повернусь в Україну, змушу моїх опонентів замиритися з моєю позицією і прийняти мене таким, яким я є.

— Тарасе, у вас немає відчуття, що після проголошення незалежности ми, українці, наче вибачаємось перед усім світом, мовляв, вибачте, що у нас Чорнобиль, що ми такі ниці та нікчемні, що жебраки, не можемо підняти економіку, „бекаємо" і „мекаємо" суржиком, невігласи у багатьох галузях... Може досить вибачатися?!

— Це почалося не з Чорнобиля і не після здобуття нашої незалежности. Це взагалі наша ментальність. Якщо подивитися в нашу історію, то ми вже давно вибачаємось перед усіми, що ми українці є на землі. Мовляв, вибачте, що ми отут живемо, що не можемо ніяк забути своєї мови. Нам справді треба перестати вибачатись. Але це можливо за однієї обставини. Ми повинні будьщо полюбити самі себе. Доречно нині проаналізувати, що зробили нам вороги і що ми самі собі поробили з нашою тупоголовістю. І коли полюбить брат брата і кожен полюбить цю землю, де ми зросли, коли ми полюбимо київське „Динамо", свою збірну і наших українських артистів, коли ми будемо любити їх за будь-яких обставин більше, ніж „зірок" зі Заходу або з півночі, тоді припиниться це принизливе вибачання... Треба поважати свою історію. Ми завжди себе недоцінювали, ми завжди дуже дешево себе продавали.

— За кордоном про Україну багато людей дізналось саме завдяки футболові і взагалі спортові. Але чи не є це обмеженістю чужинців, які зайняті лише своїми проблемами і ніколи не дивились навіть на гльобус?

— У світі все побудовано на інтересах. Багато країн зацікавлені в тому, щоб Україна не піднімалася. Більше того, роблять усе, щоб ми знаходилися в такому жалюгідному стані... своїх дітей навчають так, що про Україну вони ніколи не дізнаються. Однак, якщо у нас з'явиться щось „смалене" — корупція, хтось прокрався, це відразу стає відомим за кордоном. Будь-які наші досягнення туди не потрапляють, бо їм це невигідно... Досягнення на Олімпіяді 1996 року фактично багатьом відкрили очі на Україну. Але при цьому всі задавали питання, як взагалі таке може бути? України немає, а спортовці є...

— Мій знайомий письменник Василь Кредо вивів нову формулу розшифрування слова Україна. Він вважає, що походить воно від давніх слов'ян, які везли свої здобуті скарби у рай... на про-даж, тобто їхали у рай продавати...

— Я про це дослідження нічого не чув. Але мене тішить цей підхід, він мені подобається... Я впевнений, Україна перед тим, як її спустошили, майже знищили комуністичні вожді Чорнобилем і перед Чорнобилем, до цього була справді земним раєм. Наша земля завжди була ласим шматочком для багатьох завойовників. То велике диво, що ми тут ще є і розмовляємо своєю мовою, яка налічує багато віків.

— Тарасе, дякую за розмову і хочу запитати, чи є у вас якісь сокровенні думки щодо спорту ч. 1?

— Я щиро бажаю, щоб наш український футбол проґресував, розвивався, щоб було більше видовищности, емоцій, непередбачуваности вислідів. І принагідно хочу запевнити київське „Динамо" і збірну України, за які я вболіваю, що вони мають в мені палкого шанувальника і в часи падінь, і в часи злетів, і як вболівальник я ніколи не зраджу.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЙОСИФ СОЗАНСЬКИЙ член УНС Відд. 14-го в Нюарку, Н. Дж. помер 6-го лютого 1997 року на 73-му році життя. Нар. 15-го квітня 1923 року в Бережанах, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Ірену. Похорон відбувся 10-го лютого 1997 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Отрок, секр.

ТАТІЯНА РУДАВСЬКА член УНС Відд. 395-го в Палатайн, Ілл. померла 28-го вересня 1996 року на 75-му році життя. Нар. 21-го січня 1921 року в Україні. Членом УНС стала 1964 року. Залишила у смутку дітей Стефана Богдана і Софію О'Коннор. Похорон відбувся 2-го жовтня 1996 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АННА КОЛОДІЙ член УНС Відділу 142-го Т-ва ім. св. Михаїла в Елизабет, Н.Дж. померла 6-го березня 1997 року на 82-му році життя. Нар. 25-го березня 1914 року в Рочестері, Н.Й. Членом УНС стала 1947 року. Залишила у смутку синів Карла і Миколу. Похорон відбувся 10-го березня 1997 року на цвинтарі св. Марії в Лейквуд, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Родні Ґодфрі, секр.

МИХАЙЛО ГУЗАР член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й. помер 2-го листопада 1996 року на 82-му році життя. Нар. 30-го березня 1914 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку дочок Маріянну МкҐоверн і Михайлину Гузар, сина Михайла. Похорон відбувся 5-го листопада 1996 року на Long Island National Cemetery in Farrungdale, Long Island, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Літепло, секр.